

לובלסקי עם ארבליאלמוזוליני בשיעור התעמלות
בבשילי מיספחה זה דבר משמעותי!

אם אני בוחנת מה מעניין אותי, אז היה מעניין אותי להיות חברה בממשלת ישראל. אני חושבת שיכולתי להיות שרת-חינוך טובה.
● **זו שאלה שעלתה על הפרק?**
היה משוה. אני לא חושבת שאני ראויה או מסוגלת פחות ממי שמייצגים את המערך כממלכה, אבל לא אעשה מילחמות.
● **למה?**
אין לי כוח לעשות מילחמות בשביל מאשה. לכל דבר יבוא הזמן. אני חושבת שהייתי יכולה להיות שרת-חינוך טובה מאוד, ואין לי שום רגשי נחיתות לעומת אף אחד מהמועמדים הפוטנציאליים.

● **איך מתייחסים אלייך במיפולגה?**
יפה מאוד.
● **לא מתייחסים אלייך כאל קוריוז?**
לא, אני מקווה שלא. הדימוי הוא של אשה חזקה, שצריך לנהוג בה בכחית כבדה וחשדנה.
● **וזה נכון?**
בכלל לא. מתייחסים אליי כאל מישהי שצריך להכניס אותה למיסגרות.
● **מדוע הנשים צריכות להיכנס לפעילות פוליטית דרך הדלת האחורית, שהיא אירגון-נשים?**
יש שמרנות גדולה במיפולגת-העבודה לגבי

„אצל פרס וגם אצל רבין אין הרבה הבנה או פתיחות לגבי מתן שיוויון לנשים“

הצורך שנשים תהיינה כראש מערכות. בצמרת יש ספקות. גם אצל פרס וגם אצל רבין אין מייודע-מה הבנה או פתיחות לגבי נתינת שיוויון-הזדמנויות לנשים.
● **אולי משום שאין להם נשים חזקות?**
אני קובע השקפת-עולם: זה דבר מורכב. ברור הבא של המיפולגה, בחתך כוללני, גם אצל עוזי ברעם וגם אצל מיכה חריש וגם אצל גד יעקובי, יש יותר פתיחות.
● **אבל עכשיו יש בחירות דמוקרטיות במיפולגה. זה יכול לשנות לגבי הנשים?**
אני אעשה כל מאמץ לעזור לנשים להיבחר. יש יותר סולידריות של נשים במיפולגת-העבודה.
● **למה נשים צריכות להיות מאוריי גנות לחור?**
אירגון של נשים הוא לא מטרה, ונעמט אינה

שלום. אחר-כך הלכנו לאכול צהריים אצל זכרונות. בכפר, והנשים התחילו להעלות הראשון של מנהיגות במיגור המיעוטים.
● **ומה השתנה בזמן האחרון, מביחינת הנשים הערביות?**
כוח המציאות גרם לכך שהדברים יהיו יותר בהירים. בעבר היתה העבודה עם הנשים הערביות יותר על רקע חברתי, ולא פוליטי. היתה פחות התמודדות עם מצביי-מילחמה.
כשנים האחרונות נוצרה יותר הבנה וקירבה על רקע השקפת-עולם פוליטית.
● **התקרבתם אליהן יותר?**
חידדנו את הצורך להבין מה קורה. אנחנו יותר

„אני לא רוצה להיות מזכ״לית ההסתדרות. החברה לא בשלה לקבל מזכ״ל אשה“

אמינות בנקיטת העמדה הפוליטית שלנו. אני לא יכולה היום להעביר קורסת-פירה לערביות, ולהיות ליכודניקית בהשקפה הפוליטית. היום הדברים יותר משמעותיים.
כשפרצה מלחמת לבנון אנחנו היינו בין הראשונים שקיימנו ישיבה של מרכז נעמט בנהריה, בצפון. בישיבה זו קיבלנו החלטה שצריך לחזור מלבנון, ולא לעשות כצה״ל שׁי מוש להשגת יעדים פוליטיים. זה היה חודש או שלושה שבועות אחרי תחילת המלחמה.
כשנה שעברה קיימנו את עצדת-נעמט המסורתית במשולש, והמטיב ברקע היה קבלת החוק נגד גזענות.
● **מי הן הפעילות הערביות?**
נשים משכילות, היודעות בדיוק מה הן רוצות להשיג.
● **זה גם נושא שיותר מעניין אותך?**
„נעמט“ הוציאה עכשיו לאור חוברת מיוחדת לכבוד עידאל-פיטור.
החיים מכיאים לזה שמכחינה לאומית צריך לעשות את הדברים האלה. גם אני עברתי כיבת-דרד. לא באתי לנעמט על רקע של קיי פוח אישי. יתכן שעברתי תהליך של היכרות עם מעמד האשה.

● **כשבאתי לנעמט, אמא שלי אמרה לי: „השתגי עתה מה, אין לך מיקצוע“?**
זו היתה התרמית אז, ובהתחלה עסקתי יותר בנושאים של מעמד האשה.
● **ובאמת היה לך מיקצוע שקשור**

במסיבה נכח אורח אחד, מאוד נדיר, שאינו מרבה להיראות באירועים חברתיים. היה זה דב לובלסקי, בעלה של המזכ״לית הנמרצת.
לובלסקי-הגבר משתדל להיות תמיד בצל. אין הוא מתלווה, בדרך-כלל, לאשתו בסיוור ברחבי-הארץ. הוא מנהל את רשת עמל הארצית. במשך השנים היה האדם ש-איפשר את פעילותה ועלייתה של אשתו. לזוג שני בנים, אחד נשוי, הלומד רפואה באיטליה ואחד, הקטן, הלומד באוניברסיטת תל-אביב.
לובלסקי התחילה את דרכה כמורה, ובמהרה קיבלה תפקיד של מנהלת בית-ספר. במשך 17 שנים היתה עובדת של מישרד-החינוך, בעיקר כמנהלת של בתי-ספר יסודיים במחוז חיפה. במשך ארבע שנים (1969-1973) היתה ראש הסתדרות-המורים בחיפה.
גם בתפקידה זה ניהלה מאבקים למען המעונות הם היום מיצרך מבוקש אצל ההורים. הם נודעו בטיבם המעולה, אך המצוקה הכספית של האירגון וחוסר-המיכה ממשלתית מספקת, גורמים לחוסר ניכר במעונות. כיום רב הביקוש למעונות נעמט לאין ערוך מן ההיצע, וילדים רבים נדחים בגלל חוסר-מקום.
לובלסקי מספרת כי הורים רבים מת-קשרים אליה הביתה ומתחננים שתסדר מקום לילדם. אך לצערה הרב, קצרה ידה מלהושיע את כל הפונים.
מאשה לובלסקי היא מזכ״ל נעמט הח-מישה במיפולגה. קדמו לה בתפקיד, לפי הסדר, גולדה מאיר, לימים ראש-ממשלת ישראל, בבה אידלסון, תמר אשל, שהיתה אחר-כך גם ח״כית מטעם המערך, ונאוה ארד. היום ח״כית של מיפולגת-העבודה.
מזכירות נעמט - שפעם נקראה אירגון אמהות עובדות - נבחרות בבחירות דמו-קרטיות חשאיות. בגוף הבוחר יש גם גברים, אבל אסור שמיספר הגברים יעלה על 50 אחוזים.
המטרה העיקרית של האירגון היא לקדם את ענייניהן של הנשים. הן במישור הלאומי, הן במישור המיפולגתי. במיפולגת-העבודה עצמה יש 1300 חברי מרכז, ורק 220 מבי-ניהם הן נשים.
גם במישורים אחרים נאבקת נעמט למען נשים. כך אפשר היה למצוא את התנועה נוקטת קו למען מינוי לאה שקדאל כחברה במועצה הדתית בירושם. במאבק להשוואת גיל הפנסיה של גברים ונשים, ועוד.
התגייסות התנועה למאבקים לאומיים איפשרה גם את המאבק האחרון של עדה

לובלסקי עם בעלה דב. סבא שלי היה איש אגודת-ישראל, לא ציוני, ולכן ניספה בשואה!
רבון, מזכירת נעמט בתל-אביב, למען הפועלים הערביים מן השטחים הכבושים (על כך במסיגרת).
● **נעמט עורכת בזמן האחרון פנייה מאוד מאסיבית לנשים ערביות. עבודה עם נשים ערביות היתה נעמט כל הזמן.**
כשבת לפני שבוע הייתי בדליית-אליכרמל, התכנסה שם קבוצת גשר: יהודיות וערביות בעד